

Xosea explica e explica sen parar,
pero ninguén entende nada ao escoitar;
os exames son imposibles de aprobar,
e cos xogos das ras non hai quen poida estudar.

Sabela di que ser profe é moi difícil de levar,
pero so di as notas en alto sen mais que explicar;
do, re, mi soa pola clase sen parar,
e nós pensando que tan duro non debe ser ensinar.

Paco di que entender non é tan importante,
mentres pone “play” moi tranquilamente;
en vez de explicar reaccións e demais,
fala o vídeo... e Paco mira sen máis.

Deivy, de inglés, faise o guay sen parar,
dicindo “six seven” para impresionar;
pero cando vemos a nota ao final,
todos choramos, “grammar” letal.

Elena manda exercicios
coma se non houberse fin,
cada ecuación e libro
fai que queramos ir dormir.

X máis dous igual a cero,
ela di: que é moi sinxelo,
pero nos vemos o exame
e asumimos o suspenso

Xulia fala coma unha influencer,
pero logo en galego antigo,
cada frase un misterio,
cada palabra un acertixo.

Facemos traballos extra
por subir a cualificación,

por medio punto da nota
facemos unha tese de doutor.

Entre versos e cantigas
intentamos non perdernos,
porque estudar literatura
ás veces parece eterno

Marta explica moi ben todo,
dá gusto de escoitar,
aínda que non nos guste a materia
ela fáinos a todos aprobar.

Falamos de células e aparellos,
de nomes que non acaban xamáis,
a asignatura dannos pesadelos
pero ela explícaa xenial.

Soñamos cunha práctica
de pulmóns para investigar,
porque só con tanta teoría
dánnos ganas de descansar

Ana Belén ténnos manía,
diso non hai discusión,
entramos polo ximnasio
e xa apunta no caderno, atención.

Media hora quentando,
logo bailar sen parar,
ela cos tapóns postos

para non nos escoitar.

Se non levas boas zapatillas,
parte directo sen falar,
en vez de educación física
isto parece adestramento militar.

A Carlos non o fagas enfadar
porque senón unha boa bronca che vai botar.
Tampouco lle digas nada que non entendes nada,
porque parece que te vai asasinar ca mirada.
Pero se a Carlos queres compracer
o mellor será que botes unha partida de xodrez.

Ai, Blanca! Non nos poñas un parte grupal
que xa moito nos fas traballar,
e se me queres sentar a min soa nunha esquina,
ao mellor que depresiva.
Xa sabemos que falamos moito,
pero nos exames intentaremos sacar un oito.

Cantos temas que estudar!
Con Jesús, non facemos mais que traballar.
A literatura vaime facer estoupar,
e as definicións do léxico non che quero nin contar.
Para nos exames sorpresas chegar ao dez
debes comezar a ler nada máis nacer,